

KRATKI NAVUKI,
REGELZE INU MOLITVE

S A

S A K R A M E N T

Svęte

P O K O R E

s' predstavlenimi
litanjami od pokóre.

---

o d

JOANNESA DEBEVZA

Kateketa per Nunskih flolah
v' Lublani she prej napravlenu, sdaj
pak sópet preględanu.

Pętizh vun danu.

V' LUBLANI,

Od Joan. Rezerja naišbenu.

1 8 0 7.

H. 2863.

C. Jupan.

222340

222310

1/4 = 0300000 22

K R A T K I
N a v ú k i , R e ģ e l z e , i n u M o -
l i t v e s a S a k r a m e n t f v e t e
P O K O R E .

---

*I. Kaj je grešnik , inu kaj hudiga
je greh.*

Grešnik , kadar per spovéd-
nizi pred Mařnikam klezhy , je
en hudodelnik , kateri sa odpu-
šhanje prósi ; en bolnyk , kateri
sdravje shely ; en mertu , ka-
teri k' shivljenju uřtati hózhe ; en

flüşhèn, kateri po refhènju sdì-
húje. Kakú ponishen móre tedaj
v' ferzu biti! kakú krotak v' svo-
jimu vunajnimu sadershanju! Po-
nishaj se, saframúj se!

Gospód, smili se zhes me-
ne: osdravi mojo dušho; sa-
kaj gręshil sim sóper tebe —
Pomágaj meni, o Bóg: sa-
kaj vode fo nóter do moje du-
šhe pertékle. Pogręsnil sim se
v' globoku blatu, kjer ny dna.
40, mu 68 Pjalm.

2. Nizh ny hújšhiga, kú gręh.
On je isverk usiga hudiga, inu
use húdu v' sebi sapopade. Ka-
kú velika prepróstoť je Bogá
sapustiti! kakú velika nehvaleš-
nost njegové dobróte na hudu
obrazhati! kakú velika nesrežha
njegóvi fovrashnik biti! kakú
velika nespamet savolo prasniga
dobizhka, savolo kratkiga vesel-
ja v' nevárnost vęzhniga po-
gublén-

gublenja se podati! *Moje* ljudstva je dvoje hudu sturilu: mene, studenez shive vode, jo sapustili, ter so si shtirne iskopali, shtirne, katere jo luknaste, inu ne morejo vodo dershati: govory Bóg (per Jerem. na 2. post. 13. v.) O neúmnošt! o nesrežha! ustrashi se svojih gręhov, inu sebe.

O Bóg! ti vęsh mojo neúmnošt, inu moje pregrehe pred teboj niso skrite. — Islezi me is bláta, de ne obtizhym: rešhi me od tęh, kateri mene sovrašhijo, inu is globokih vodâ: de me valóvi ne utope, inu globozhína ne poshré: inu de se lúkna jáme nad menójo ne sapré, 68. *Pjalm.*

II. *Potrębnost pokóre sploh taká imenuvâne.*

I. Po sturjenimu gręhu ny nizeh potrebnishiga ku pokóra. Bres

nje sa grešnika ny vupanja k' isvelizhanju. *Aku pokoro ne sturite, bote usi pogubleni*, govory Jesus Kristus per S. Luk. na 13. post. — *Ne odláškaj h' Gospodu se preoberniti, inu ne odkládaj od dnóva do dnóva: se bere per Sirahu na 5. post. 8. v.*

Ustal bóm, inu pójidem k' mojimu ozhetu, t'er porezhem njemu: Ozhe! pregrešhil sim se sóper nebeša, inu sóper tebe; inu nilim vezh urèdèn tvój sin imenùvàn biti: sturi mene kakùr eniga tvojih najemnikov: per S. Luk. na 15. post. 18. v.

2. Prava pokóra je dár Boshji, inu neisrezhena dobróta Boshja: njeni sazhetik je Duh Boshji; inu sad, kateriga ona pernefe, je nashe pofvezhenje. Sa tá dár, inu sa tó dobróto je trëba moliti, inu veliku moliti. Ši tó sturil? sturíh tó? Prosi tedaj sa
tá

tá dár, inu sa to dobróto; profi prav ponishnu sa preobernenje tvojiga serza.

O Gospód! preoberni mene, inu bóm preobernen; sakaj ti si Gospód, mój Bóg; sakaj potimú, ker si me preobernil, sim pokóro sturil, inu potimú, ker si meni ozhy odperl, sim shalúvati sazheł: *Jerem. na 31. post. 18. v.*

III. Sakrament pokóre, njega goripostáva, mozh, inu potrebnost.

1. De bi ty, kateri po S. kárstu v' grěh padejo, sópet s' Bógam se ípravili, je J. Kristus Sakrament svęte pokóre, to je svęte odvęse gori postavil: ker je Mashnikam oblást dodejlil, gręhnike vęsati, inu odvęsati, gręhe odpufhati, inu sadershúvati. *Katęrim bote gręhe odpustili, tęm so odpussheni: inu katęrim bote nję sadershali,*

tem jo sadershani, je on svojim Apostelnam rekal per S. Jan. na 20. post. 23. v. O kakú drága rezh je tá Sakrament v' zerkvi! kakú velika oblást per mashnikih! kakú veliku veselje sa spokorjene grešnike! kakú velika lubesen, inu smilenje od strany J. Kristusa! Skashi hvaleshnoft sa tó lubesen; sposnaj tó smilenje.

Hvali Gospóda moja dusha, inu use, kar je v' meni (*naj hvali*) njegovu svetu ime. Hvali Gospóda moja dusha, inu nikár ne posábi na use njegóve dobróte. (*On je tá,*) kateri use tvoje pregrehe odpusha: kateri use tvoje slabósti osdrávla; 102. *Psalms.*

2. Aku na nashi strani nizm ne manka, se v' sakramentu pokóre use najde, kar je k' nashi spravi potrebnu. Per Bógu, kateri je tá Sakrament gori postávil, je smilenje; per mashniku,
ka-

kateri tigá vun dèly, je oblast v' resnizi preobernenimu grěshniku use grěhe odpustiti; v' kęvi Jesusa Kristusa, katere v' timú Šakramentu deleşni postane mo, je bres mire veliku saflushenje; v' timú Šakramentu je obilna mózh, inu gnada. Ne bójimo se od Boshje strany nizh; bójimo se pak od nafhe strany, ter ne opuštymo nizh, kar je potrebnu, de se k' timú Šakramentu urėdnu perprávimó.

Per Gospódu je smilenje, inu per njemu je obilnu odrešljenje. 129. *Psalm.*

3. Dęlj pokóro takú, kakur
„ se v' zękvi dęla (te opominja
„ S. Augushtin:) nikár ne rezi:
„ Dęlam pokóro na skrivnimu v'
„ svojimu serzu. Menish, de so
„ klúzhi sapstójn zękvi dani? ali
„ je more - biti Kristus sapstójn
„ k' Apóstelnam rekál: *Katerim*
„ *bote grěhe odpustili; tem so odpusbe-*
A 5 „ ni?

„ ni ? (per S. Jan na 20. post.)
 „ k' ufakimu na dushi góbovimu
 „ pak : *Poji'i*, inu iskashi je *Duhovni-*
 „ *mu*, inu pernesi dár, kateriga je *Moj-*
 „ *ses* sapovedal. (per S. Matt. 8.
 post. 4. v.) Tá dár, ód kateriga
 Jęsus govory, móre per naš bití
 ófer prave shalofti, odkritoserzhne
 spovèdi, inu dólshniga sadofti-
 sturjenja.

Jest sim rekal: Povedal bóm
 sam zhes se svojo krivízo pred
 Gospódam: inu ti si meni
 hudobío mojiga gręha od-
 pustil. 31. *Psalms*.

IV. Isprashúvanje svoje vesti.

Nad nobenim rasgledúvanjam,
 prejiskúvanjam, ali isprashúvan-
 jam ny tóliku leshezhe kakúr nad
 tim istim, kateru se móre na
 svoji vesti pred spóvedjo sturiti.
 Kakú veliko skerb si móremo per-
 sadęti, de nize od tigá, kar je

ondi od nashih gręhov vun povędati tręba, radovólnu, ali is gręhne sanikarnosti ne ispuštimo! My se móremo usiga zhistu spovędati: nótrajnih, inu vunájuih gręhov; njih shtevíla, inu njih fórtte: móremo rasloshiti okólishine, katęre fórtto, ali natúro nashih gręhov premineę, ali sa sposnánje vękshi stureę: móremo povędati gręhe sóper Bogá, sóper svojiga blishniga, inu sóper sebe: móremo naprej pernesiti gręhe svojih misël, sheljá, besedy, deļ, inu opushánja dolshnost usakiga Kristiana: móremo rasodeęti gręhe zhes dolshností svojiga stanú, na katęre se vękshi deļj malu misli: sadnizh je tudi tręba se obtóshiti ptujih gręhov, katerih smo krivy, kir smo k' tim istim ali kaj perpomogli, ali tih istih, na katęro visho bódi, se deleshne sturili. Isprashúj se tedaj skerbnu, rasgledaj svoje serzę, prosi Bogá sa rásvitlenje pęr tęmu opravilu.

Kdó

Kdó sposná use pregrehe ?
 Ozhisti me, (o Bóg) od mojich
 skrivnih (gręhov) inu obváruj
 tvojiga hlapza pred ptujimi —
 Ti o Gospód, si luzh mojiga
 svétila: mój Bóg, rasvetli mo-
 jo támó. 18. inu 17. Psalm.

U' Shálost inu njene lastnosti.

Kakúshna móre pak shálost zhes
 nashe gręhe biti, de bó gręham
 omirjena, inu nasho dúsho od
 gręhov osdravla ?

1. Shálost zhes gręhe móre
 nótrajna biti; tó je, ona mó-
 re v' ferzu biti, inu móre is
 ferza pridti. Shálost, katera is
 ferza ne pridti; tudi ny v' fer-
 zu; ona je golufiva, inu hi-
 návka shálost. Gręh je svój sa-
 zhetik v' ferzu imel; shálost zhes
 gręh móre tedaj tudi is ferza prid-
 ti. *Rastergajte vashe ferza, ne pak
 vashe oblazhila, govory Bóg skusi
 Preróka Joëla na 2. post.*

Bogú dopadejózhi ófer je shalosti póln duh: stertu, inu ponishanu ferzę, o Bóg, ne bósh sanizhuval. 50. *Psalms.*

2. Shalost móre zhesnatura biti. Ona móre is vere, inu is Boshjiga Duhá pridti: ona móre sa tigá vólo uftati, ker smo Bogá rashalili. Profi sa táko shalost; obúdi njó v' svojinu ferzu.

Tebi samimu sim greshil, (o Bóg!) inu pred teboj sim hudú sturil. — Mój ozhe! greshil sim sóper nebęsa, inu sóper tebe. 50. *Psalms.* inu per *S. Luk.* na 15. post. 18. v.

3. Kir nizm kuzhiga ny, kú je greh, móre shalost zhes greh nar vekshi shalost biti. Sastopi, inu poglej, kakú hudú, inu grenkú je Gospóda svojiga Bogá sapustiti, se bére per Jerem. na 2. post.

Veselje nashiga serzaje sginilu. — Gorje nam! kir smo grëshili; sa tu je nashe serze shalostnu, inu nashe ozhy je tamota obshla. *V' shalúvájúju Jerem. na 5. post.*

4. Shalost móremo zhes use svoje grehe imeti. Nobeniga greha ny, kateri bi ne bil Bogú sóperen, inu kateriga bi on ne fovrashil, inu ne zhertil; savolo tuga tudi noben greh ne sme biti, kateri bi tudi nam ne bil sóperen, inu kateriga bi my ne fovrashili, inu ne zhertili. Serze ny preobernenu, aku she kar koli drugiga vezh lubi kú Bogá. Rasgleđaj svoje serze, inu poglej, zhe ne tizhy v' njemu she kaku hudobnu nágnenje; poloshi tú doli.

Preglej me, o Bóg, inu sposnaj moje serze; skusi me, inu sposnaj moje stese: inu poglej, zhe krivizhnu delam: inu peli me po vezhni pôti. 138. *Psalms.*

VI. Perpomáganje strahú, potrebnost lubęsni.

1. Stráh je sa gręšnika dóbër, je perpomóren, je en dár Bóshji. *Bojite se tigu istiga, kateri samóre dusho, inu telú pogubiti v' pekel, govory J. Kristus pèr S. Matt. na 10. post. 28. v. Sturi ufaj is straha, kar fhe ne samóresh is lubęsni k' pravízhnosti sturiti.*

Gospód! níkár me ne svári v' tvojimu serdu, inu ne tépi me v' tvoji jęsi. Smili se zhes mene, o Gospód! sakaj slab sim: osdra- vi me, o Gospód! sakaj moje kofty se tręsejo od straha; inu moja dusha je silnu omamlena.
6. Píalm.

2. Kakúr je dobru, de strah sa- zhne, takú je tudi potrebnú, de lubęsen dokonzhá. Serzę se ne pre- meny, aku se lubęsen ne preme- ny. Lubęsen próti gręhu ne mó-
re

re is serza drugázhi pregnana bi-
ti kù s' lubesnio próti pravizhno-
sti, inu próti Bógu, kateri je
isverk use pravizhnosti.

Lubil bóm tebe, o Gospód,
moja mózh! Gospód je mója
terdnost, moje perbejshálfhe,
inu mój odreshenyk; mój Bóg
je mój pomozhnyk. 17. Psalm.

3. Nizh ne stury pokóro ból
relnízhno, je rekal S. Augushtín, kù
lubesen proti Bógu, inu iovrashén-
je gréha. *Kdor ne lubi, v' smerti osta-
ne*, pishe S. Jan. v. 1. listu na 3.
p. 14. v. Inu tim, kateri veliku
lúbijo, bó veliku gréhov odpu-
shenih, po besedah Jësusa Kristu-
fa. Lubesen je mira sa odpufhan-
je. O de bi ti sa tu shalúval,
kir si svojiga use lubesni uredni-
ga Boga rasshalil! o de bi njega
sa naprej is zeliga serza lubil, inu
na tó visho krivízo popravil, ka-
teró si njemu sturil, kadar si stvary
vezh

vezh ku njega lubil! Prosi sa to
lubesèn.

Štvari v' meni, o Bog! zhistu
ferze, inu ponovi v' mojimu o-
ferzhju praviga duhá. 50. *Pŕalm.*

*VII. Spóved, nje potrebnost, inu
lajnosti.*

1. Svoje grehe zhertiti ny sa-
dosti; my se njih móremo tudi
spovedati. Kakúr grenka je tebi
spóved, inu kakúr tebe ponisha,
takú potrebna je ona tebi. Spo-
vej se ponishnu, kir si krivizhen;
odkritolerzhnu, kir prizho Bogá
govorysh; inu zhistu, aku osdrav-
len biti shelysh.

(*Gospód!*) Moj pregreho sim te-
bi vun povedal, inu mojo ne-
pravizhnost nitim sakrival. 31. *Pŕ.*

2. Per spóvedí lashy, hinav-
shino, sakrivanje na pomozh je-
máti

máti, se ne rezhe zhloveku, te-
muzh famimu Bogú lágáti. Tú je
grěh Ananyasa, inu Şafyre, od
katerih se bere v' Apóstelkimu
djanju na V. post. ter saflushi
ravnu tu, kar šta ta dva prejela.
Zherti takú grěhno savítóft.

Blagur zhloveku, katerimu
Gospód grěh ny sarajtal, inu v'
kateriga ferzu ny nobene go-
lúfie. 31. *Pfalm.*

3. Kaj pomága zhloveka golú-
fati, kadar Bóg ne samóre golú-
fán biti? Sraven tigá pak kaj mó-
re bøl hudobniga biti, kù eniga,
kateri na Boshjimu meštu sedy,
flepiti?

Mój Ştu, daj zhaft Gospódu
Israelskimu Bogú; sposnaj, inu
povej, kaj si sturil, ter nizzh ne
sakrivaj, *Josue na 7. p.*

4. Je sramuvánje, kateru v' grěh
pele; inu je sramuvánje, kateru per-
nese

ne se zhašť, inu milošť, po besědah
Širaha na 4. post. 25. v. Šramù-
vájne nafs sapele v' grěh, ka-
dar stury, de se k' nar vėkšhi
šhkódi svoje vesty, inu svojiga
isvelizhanja odkritoserzhnu ne
spovemo. Šramuvájne nam pak
perpravi zhašť, inu nam per-
nese milošť, kadar naredy, de se
grěhov ponishnu obtóshimo. Šra-
múj se, kir ti grěshyl, spovej
se tudi s' šramuvájnam; ampak
ne pušti se nasaj deršhati, de bi
svoje grěhe na tanku ne rasoděl.

Grěshili smo, hudobío sturili,
hudobnu dělali, od tvojih sa-
póvėd, inu ukasíl odstópili, inu
prozh šhli. — Tvoja, o Gospód,
je pravizhnost: my pak smo
sašramuvájna našhiga oblizhja
urėdnu. *Daniel na 9. p. 5. v.*

5. Kákúshni šad samóre golufna,
inu hinávška spóvėd pernesiti?
Ona je en nov, inu dostikrat
vėk.

veksni grēh, kù so prejšni grēhi bily; en Bogaróp, savolo nezhafty, katera se sakramentu, inu kervi Jësusa Kristusa stury; strashnu pezhenje vesty: inu veliku hujshi stan memu uniga, v' katerimu je grēshnik pred spóvedjo bil. Obvaruj se pred tó nesrežho s' odkritoserzhno spóvedjo.

Sa tu kir sim mólzhal, so moje košty od usakdániga vėkánja oflabele. Ker je bilá tvoja roka nózh inu dan teshka na meni; tim se v' svoji teshavi sem tēr tje obrázhal, ker je mene tēru bódel. 31. *Pjalm.*

6. General spóved, ali vėlika spóved je v' zhatih dobra, v' zhatih tudi potrebna. Ona je dobra, kadar kdó she nobene spóvediny sturil; kadar kdó v' kaki stan stópi; kadar se kdó na eno posebno visho od svetiga Duhá omehzhéniga zhuti svoje serze, inu

inu sadershanje pobólfhati; inu kadar se kdó k' smerti perpravla. Potrębna pak je vėlika spóved timistim, katerih sturjene spovedi so nizh, ali malu veljále, savolo pomankanja na perpravlanju, ali na pokóri; savolo opufhanja naloshénih del; ali pak sa tu, kir niso sadofti ferzhnosti imeli grėshnih perlóshnost se ogibati. De se pak is vėlike spóvedí taisti sad sado by, kateriga ona pernefiti móre, je tręba, de se pred spóvedjo vęst na tanku isprafha, de se med spóvedjo nizh ne samolzhy, inu de se po spóvedí use bólfhi shivlenje pęle. Sizer pak ne bó vėlka spóved nizh drugiga kù en golúfèn mir, ali pak novu pezhenje vęsty, inu nov nepokoj pernefila. Ne potrebnjesh ty vėlke spóvedí, ali od zęliga shivlenja, ali fáj od enih lejt? Prafhaj se, inu posvetuj se s' svojim spovedníkam od tigá.

Premislil bom prizho tebe, Gospód! use lejta svojiga shivljenja v' grenkósti svoje dushe.
Isaias na 38. p. 15. v.

VIII. Kakú se ima en pokórienik próti svojimu spovédniku sadershati.

I. Spovédnik je en dóber pèr-játel, en lubesniv osdravník, en fvetùvávèz, kateri sa grèhe, slabosti, inu nadlóge tvoje dushe vèditi móre. Isvoli si eniga, kateri je taki, kakùrshèn móre biti; tu je, eniga vuzheniga, módriga, lubesniviga, inu sa tvoje isvelizhanje fkerbniga moshá. Profi Bogá sa takiga; sakaj famú od Bogá, inu famú s' molitujó samóresh njega sadobiti. Potimu pak, kër si takiga isvólifh, inu nájidefh, rasodeni njemu svoje ferzè s' zèlim savupanjem.

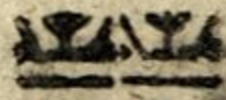
Gospód! kateri usih ferza posnáfh, pokáshi, kateriga si
isvo-

isvolil. *Aposteljku djanje na I. post. 24. v.*

2. Postavi se pred spovedníka ponishnu, obtóshi se bres samolzhánja, poslušhaj njega, kakur de bi sam Kristus govóril, inu podversi se njegovimu vishanju inu povélju. Boleşen sposnati, navúke svojiga osdravníka s' vólo poslušhati, naprej pisane sdravíla svestú jemáti, so dobri pomeňki, de bó duha v' kratkimu osdravlena. Aku bi tebi en prerok tudi kaj teshavniga nalóshil, bi ti vender tu sturiti mógèl; sa kóliku vezh mórefh spovedníku pokórèn biti, kadar kaj ukáshe, kakur bi s' prerókam rekál: *Umy se, inu bósh ozhisten. V' 4. Buk. od Králov na V. post. 13. v.*

Moje ferzë je perpravlenu,
o Bóg! moje ferzë je perprav-
lenu. Sturi meni snano tó pót,
po kateri imam hoditi — —
Vuzhi

Vuzhi me tvojo vólo sturiti,
sakaj ti si mój Bóg. 107. inu
142. *Psalms.*

3. Masnik je od Jësusa Kri-
stusa prejel takú oblást vęsati, ka-
kür oblást odvęsati; takú oblást
gręhe sadershuvati, kakür oblást
gręhe odpufhati. Pofhtúj njegóvo
oblást, inn podversi se njemu,
naj te odvęshe, ali savęshe, naj
ti gręhe skusi odvęso odpusty, ali
skusi odláshanje odvęse sadershy.

Nisim urędën kruh otrók ję-
sti; pusti me, o Gospód, samú
drobtyne pobęrati, katere od
tvoje míse pádajo, — Gospód!
nisim urędën, de gręsh pod mo-
jo streho, ampak samú rezi s'
besędo, inu moja dúsha bó
osdravlena, per *S. Matt. na 15.*
inu 8. post.

IX. Od dodejlénja, inu odlásanja svęte odvęse.

1. Kaj pomága prenágla, inu zhes postave Jęsusa Kristusa, inu nje-góve zęrkve dodęjléna odvęsa? nevárna je sa tę, kateri njó do-dęjlę; nepridna je, inu tudi prav škodliva sa tę, kateri njó pre-jiméjo. Nikár ne sheli, de bi te-bi spovędník sanáshal, ampak fkerbi, de te na dushi osdravi.

Pravizhni me bo is smilenja svaril, inu pokáreęal: ólje grešh-nika pak nima mojo glavó omastiti. 140. Psalm. 5. v.

2. Odvęsa se móre odpovedü-vati, ali pak odláshati po zęrkvenimu ukasvánju; kakür se bó sdaj poveđalu.

Pervizh: Tim istim, kateri v' navadi greha shiveę, se mó-re odvęsa takú dolgu odláshati,
 B de

de se prav pobólfhajo. V' zhem
 fi se tí pobólfhal? kóliku file fi
 febi k' pobólfhanju sturil?

Smili se zhes mene, o Go-
 spód! smili se zhes mene; sa-
 kaj moja dusha se na tebe sa-
 nese. — — Jest sim rekal: Sdaj
 sim sazhel; tú premenjenje je
 od desníze nar vishiga. 56. *inu*
 76. *Psaln.*

Drugizh: Ti isti, kateri so v'
 blishni perlóshnosti greha, ali
 v' to isto hódijo, inu njó pu-
 stiti samórejo, ne smejo odvesa-
 ni biti, dokler njó ne pustę. Si
 ti tu sturil? ali si perpravlen tu
 sturiti? *Aku tebe tvoje d'snu okú po-
 hujsha, isderi tuištu, inu versi od sebe*
 po vúku J. Kristusa (per S. Math.
 na 5. post.) od nevarnih rezhy,
 katere si dolshan pustiti, aku ravnu
 bi tebi takú lúbe, ali potrebne
 bile, kakúr dęsnu okú.

Beshíte od mene usi, kateri hudobíjo delate; sakaj Gospód je glás mojiga jokánja uslišhal.
6. *Psalms. 9. v.*

Trętzizh: Timistim, kateri so s' kóm v' sovrashtvu, se takú dolgu odvęsa ne dodely, de se spravjo, inu perjatlí postanejo. Kadar tvoj dar k' altárju pernesesh, inu se tam spómniš, de tvoj brat kaj soper tebe ima: pusti ondi tvoj dar pred altárjam, inu pojdi prej se spravi s' tvojim bratom, inu tedaj pridi, inu ofraj tvoj dar; vuzhy J. Kristus (per S. Mat. na 5. post. 23. v.)

Odpusti nam nashe dolge, kakür tudi my odpushamo namhim dolshnikam: per S. Mat. na 6. post. 12. v.

Zheterizh: Tisti, kateri ptuje blagú imajo, ne smejo odvęsani biti, dokler tu istu nasaj ne dadó, aku samórejo. Nimash ty nizh, kar bi tvoje ne bilu? Ne

si nikómur krivízo ali pohujšhanje sturil? si ptuje blagú nasaj dál, inu shkódo popravil? si tu sturiti is ferza perpravlen?

Gospód! polovizo mojiga blagá hózhem med ubóge dati; inu aku sim kogá ogolúfal, vernem zhètirikrat tóliku. *per S. Luk. na 19. post. 8, v.*

Petizh: Tiisti, kateri dolshnosti usakiga Kristjana, ali posebne dolshnosti svojiga stanú ne vedô, ne mórejo takú dolgu odveso dosezhi, dokler se teiste ne navuzhe. Vesh ty, kar si dolshán več. diti kakur kristjan, kakur gospodár, kakur naprejpostavljen, kakur pofel, kakur podlôshen, kakor otrok, ali pod katerim imenam bódi?

Is mojiga zeliga ferza jishem tebe (*o Gospod,*) ne pusti me od tvojih sapoved odstópiti. V mojimu ferzu sim tvoje besede sóhrá-

fohránil : de sóper tebe ne gre-
fhym. 118. *Pfalm. 10. v.*

3. De grešnik odvęso k' pridu
prejime , móre refnizhnu preober-
nen biti ; inu de mafnik odvęso
po pameti dodejly , fe móre od
njegóviga preobernenja previsha-
ti. Kakúšhne snaminja imafh ty,
inu samóresh od tvojiga preober-
nenja dati ?

(*Gospód*) pošli tvojo luzh ,
inu tvojo refnizo , de one me-
ne vishajo , ter me na tvój sve-
ti hrib , inu v' tvojo sveto hi-
sho peležo : inu bóm stópil pred
altár Boshji : pred Bogá , ka-
teri mojo mladóšt rasvesely.
42. *Pfalm. 3. v.*

4. Se bojšh bres odvęse umřę-
ti ; bój fe veliku vezh bres pre-
obernenja odvęsan biti , inu fęzo
preobernenja she sa preobernenje
dershati. Preględaj svoje serze.

(Gospód) rassvětli moje ozhy,
de kjè v' smèrti ne saspym!
de kàdaj mój sovrasnik ne po-
rèzhe: Premágàl fim ga: 12.
Psaln. 4. v.

5. Od pokóre se is njeniga fa-
dú sódi: njeni sad so pak dèla:
besède same so tu, kar je listje
na drèvèsu; one niso noben sad;
inu drevú, kateru samú listje nó-
ti, je nerodovitnu drevú. Sturi
tedaj urèden sad pokóre: hiti dob-
ru dèlati, kólikur, nar vezh sa-
móresh.

Jest bóm kakur rodovít-
na óljika v' hihi Eoshji:
savúpal fim sa uselej, inu na
vèkoma na milost Boshjo. 51.
Psaln. 10. v.

X. Od sadoslurjenja.

1. Noben grèh ne móre bres
pokorjenja ostati. Hózhesh tédaj,
de

de tvoje gręhe Bóg ne pokory,
pokori nje sam.

Kdó bó moji glavi sadofti vo-
de, inu mojim ozhem studénez
sôls dál? *Jeremia na 9. post.*

2. V' sakramentu svetiga kar-
sta je takú saflushenje gręha, ka-
kur gręh odpushenu; v' sakramen-
tu svete pokóre pak je fizergřeh
odpushen, vender se spodóbi, de
gręšnik savolo tiga istiga kaj
terpy. Kroti hudobnu veselje svo-
jiga gręha s' sôlsámi resnizhne
pokóre.

Trudèn sim od sdihúvánja,
use nozhy na moji pósteli silnu
jókam, inu moje leshalishe s'
sôlsámi mózhim. 6. *Psaln.*

3. V' Sakramentu pokóre sdrushi
Bóg milost s' pravizhnoftio. On skashe
svojo milost, kadar gręhe od-
pusty: inu skashe svojo pravizhnoft,

kadar grēhe pokory, inu grēšniku sapovę tęiste pokoriti.

Pravizhèn ti, o Gospód! inu pravizhna je tvoja sodba. — O Gospód rešhi mojo dušho. Gospód je smilen, inu pravizhen, našh Bóg se rad smili. 118.

Psalms 137. v. inu 114. Psalm. 5. v.

4. Nashe sadoftisturjenje bi bilu prasnu, aku bi s' sadoftisturjenjam Jęsusa Kristusa ne bilú sdrushenu, inu aku bi svojo uređnost ne sadóbilu od njegoviga sadoftisturjenja, inu saflushenja. De pak sadoftisturjenja inu saflushenja Jęsusa Kristusa deleşni postánemo, si móremo kaj terplenja naloshiti. Kar terplęnju Jęsusa Kristusa na vudih njegoviga duhovniga teleša, tu je, njegovve zęrkve, manka, móremo my usak per sebi skusi tu dostaviti, de skerbimo Boshji pravizhnosti sadoftisturiti. Ši ti tu sturil? sturysh tu?

tu? ali si refnizhnu sklenil tá sturiti?

Gospód bó sa mene povernil: Gospód! tvoje smilenje je vezhnu: ne sapústi děla tvojih rôk. — — Jest dopolnújem na mojimu meřu tu, kar Kristufovimu terplęnju manka, sa njegóvu telú, kateřu je zerku. 137. Psalm. 8. v. inu List. na Kollofane I. post. 24. v.

5. Nashe sadostiturjenje móre táku biti, de samóre pomózh zhes bolesni nashe dushe biti; de nas pred sturjenim, inu pred novim gręham varúje; inu de je en ófer sa spravo, kateri jęso Boshjo potolashi, inu Boshji pravizhnosti, takú rezhi, oroslje usáme, s' katerim saflushimo udarjeni biti. Ima tvoje sadostiturjenje tę lastnosti na sebi?

Ojstrn oblazhílu bóm oble-
kél : postil se bom, inu poni-
shal ; inu prejel bom, kar pró-
sim. 34. *Pjalm. 13. v.*

XI. Nevarnost nasajpada v' gréh.

Kakú velika nehvalešnost, inu
nefręzha je v' gréh nasaj pasti,
od kateriga je zhlovék odvęsan
bil, inu kateri je njemu odpusthen!
O kakú sló se ima on bati, de
njegóva prejšhna pokóra nizh ny
veljála, inu de bó njegovi nasaj-
padéz sodbo njegoviga pogublenja
podpezhatil, inu njemu sa naprej
uráta milosti Boshje saperl ! *Glej,*
sdrav si postal ; nikar ne gręshi vezh,
de se tebi kaj hujshtiga ne pergody, je
rekal J. Kristus per 5. Jan. na 5.
post. 14. v.

Smili se zhes mene, Gospód !
sakaj slab tim ; osdravi me,
Gospód ! sakaj moje kosty se
tręsejo od straha, inu moja
dušha

dušha je sílnu omámlena. —
Ješt sim rečvèn inu ubóshèn: o
Bóg, pomágaj meni. — — Mo-
je ozhy vèdnu na Gospóda gle-
dajo: sakaj on bó moje noge
is sadorg rešhil. 6. *Psalms*. 3. v.
63. *Psalms*. 6. v. inu 24. *Psalms*;
15. v.

*XII. Kákúshniga serza móre pokorjenik
po spóvedí bití.*

I. Po spóvèdi se móre savú-
panje s' straham, inu strah s' sa-
vupanjam nasaj dershati. Na tako
visho bófh bres maloserzhnosti
ponishen, bres sanikarnosti po-
kójen, bres preusètnosti vupanja
póln.

Gospód várùje májhine: po-
nishan sim bil, inu me je re-
šhil; bódi sópet per pokóju mo-
ja dušha; sakaj Gospód je tebi
dobru sturil. — Sa káj si sha-
lostna moja dušha? inu sa káj
me

me mótišh ? Savúpaj na Bogá ,
 sakaj she ga bom hvalil : On
 je pomózh mojiga oblizhja ,
 inu mój Bóg. 114. *Pſalm.* 6. v.
 inu 42. *Pſalm.* 5. v.

2. Sa volo odpusheniga gręha ne bó-
 di bres strahú , govory S. Duh v'
 S. Piſmu per Sirahu na 5. p. 5. v.
 Zhe hózhesh' dobru vupanje sa
 tvoje svelízhanje imęti , se mó-
 resh sa tujſtu ſerzhnu truditi ,
 ter v' ſtrahu , inu trepetanju do
 konza truditi.

Šluſhyte Goſpodu s' ſtraham ,
 inu veſelyte ſe v' njemu s'
 trepetanjem — Prebodi (o Bóg)
 s' tvojim ſtraham moje meſú :
 sakaj bojym ſe tvoje ſodbe ,
 2. *Pſalm.* 11. v. inu 118. *Pſalm.*
 120. v.

3. Po ſturjeni pokóri bódi is
 ferza ponishen , inu Bogú hvaleę-
 ſhen ; tę dve zhednoſti morejo sa
 na-

naprej tvoje zelu shivljenje po-
svetzhuvati.

Hvali Gospóda moja dusha,
inu use, kar je v' meni (*naj
hvali*) njegovu svetu ime. Hvali
Gospóda moja dusha, inu ni-
kár ne posabi na nobeno njegovo
dobróto. On je tá, kateri use
tvoje pregrêhe odpusha: kate-
ri use tvoje slabósti osdrávla:
kateri tvoje shivljenje od smer-
ti rêshi: kateri tebi obilno mi-
lost, inu smilenje skashe. On
je tá, kateri tebe s' dobrótami
po tvojih sheljah oddarúje. 102.
Psalms. — — Hvalil te bom, o
Gospód, mój Bóg! is zeliga
mojiga serza, inu na vékoma:
zhasíl bom tvoje ime; sakaj
tvoje smilenje je veliku nad
menój: mojo dusho si od glo-
bokiga pèkla rêshil. 85. *Psalms.*
12. v.

N A V U K

sa spokorjene dushe,

O D

GOSPODOVE MOLITVE,

Katera se, Ozhe nash, imenuje.

Veliku Kristianov je, katerine sposnajo, kakú imenitna je Gospódova Molitu: *Ozhe nash*. Ta molitu je nar svetejšhi, nar obilnišhi, nar mozhnejšhi, nar potrebnishhi, inu nar bõl perpravnu sloshena sa spokorjeniga grëshnika.

I. Molitu: *Ozhe nash*, je nar svetejšhi. Nizh shkodliviga, nizh nápàzhniga, nizh zblovešhkiga, nizh posemliskiga ny nótri. Kar se v' ti molitvi shely, je pervizh
zhaft

zhaft Boshja ; drugizh nafhe posvetzhenje. Proshne sa zhafne dobrote, od katerih tam spomnimo, so na nafhe vezhnu svelizhanje obernene. Tá molitu je tudi od tód nar svetejšhi, kir je taisti nar svetejšhi, kateri je njó slóshil, inu nafs vúzhlil, imam rezhi, nash Gospód Jesus Kristus.

2. Tá molitu je nar obilnišhi. Ona v' sedmirih proshnah sapopade use nafhe pravizhne shelje. Ona je na potrebe nafhe dushe, inu nashiga teleša obernena. V' ti mólitvi prosmo use, kar se ima od Bogá profiti; use, kar so Svetníki stare postave profili; inu use, kar so, iuu bódo švetníki nove postave profili.

3. Tá molitu je nar mozhnejšhi. Ona per Bógu nar vezh veljá. Sakaj taisti je gotóvu perpravlen tó molitu uslišhati, kateri nafs opominja, de imamo profiti, ina
ka-

katëri nafs sraven tēja she tudi vuzhy, kaj, inu kakú imamo profiti; inu nasho profhno sam slóshy. Tá molitu, kakúr govoreę svęti moshję, Bogú sílo stury, sílo, katëra je njemu përyjtna.

4. Tá molitu je nar potrebnish. V' molitvah, katëre samy sloshimo, bi my utegnili Bogá sa táke rezhy profiti, katëre nam on nózhe dati, ali katëre prejeti bi nam bilú shkodlivu. Tá molitu pak, katëro nafs je Gospód sam vuzhíl, nima drugiga v' sebi, kú tu, kar nam on dati hózhe, inu tu, kar nam je prejeti dobru. Ne bójmo se; nash nebeshki Ozhe nam bó v' resnizi dobre rezhy dodejlil: on nam ne bo kamèn dál, kadar ga sa kruh prófimo; tudi ne kazho, kadar ga sa ribo prófimo. Nashi zhasni Ozhetji bi tēja ne sturili: sa kóliku maju bó kaj takiga nebesh.

beſhki Ozhe ſturil, tá velikuból-
ſhi Ozhe memu unih.

5. Tá molitu je nar bol per-
pravna sa spokorjeniga gręſhni-
ka. Ona v' njemu nar vezh po-
niſhnoſti obudy. Nobena molitu
naſs ból ne podvuzhy od viſokó-
ſti, mogózhnoſti, dobróte, inu
ſvetóſti vezhniga Bogá; inu od
reſvlhine, ſlabóſti, ſpazhenja,
inu nepremóſhnoſti gręſhniga zhlo-
vęka; nobena nam bol v' ſerzę
ne ſęshe, kù molitu: *Ozhe naſh*.
Nobena druga molitú ne premo-
re v' naſhimu ſerzu vękſhi sha-
loſt zhes naſhe pregrehe, inu tu-
di zhes naſhe male preſtópke o-
buditi.

O kakú bi ſe ena duſha per
pervih beſędah, *Ozhe naſh*, ne
ſjokala, aku bi ſi ona prav k'
ſerzu uſęla, kakó neſrežhna je,
kir je ſvojiga nebeſhkiga Ozhęta
raſshalila! O kóliku krat ſe pak
tá

tá molitu v' en dan tje smóli, bres premisèlka, med rastrešenim mislami, inu s' enim serzam, kateru temu, kar se prófi, na ravnost na próti stojy! Med drugim sdihuvanjem bi bilú grešnikam zhes tu sdihuvati tręba, de so tó taku imenítno molitu tólikokrat nespodóbnu molili, tēr so se takú sadershali, kakūr de bi bólfhi bilú njó vezhhrat po versti inu hitru smoliti, kù pak enkrat po zhafu, s' premislíkam, inu s' shivo vęro.

De tedaj en prav spokorjen grešnik tú sametuvanje molitve, *Ozhe nash*, poravná, inu de njó sa naprej takú, kakūr se spodóbi, s' duham kristianske bogaboježhnosti opravi, si ima naprej usęti toisto s' takim poshtúvanjam moliti, kakūr se na visokóft tigá spodóbi, proti katerimu je obernena, inu na velikóft tigá, kateri nash je njó navúzhil, inu od
ka-

kateriga se, *Gospódova molitu* ime-
núje. On móre s' usako besedo
te molitve svoje ferze fklenjenu
imęti, inu njo rajshi enkrat
sloshnu, inu prav moliti, kú pak
vezhkrat po versti, naglu, inu
s' fúhim ferzam. Sakaj Bog ne
ględa tóliku na shtevílu besedy
nashe molitve, kakur na nótrajnu
sdiuvanje nashiga ferza.

M O L I T U,

Ozhe nash.

po potrebi spokorjeniga greš-
nika rásloshéna.

Nagóvor pred prošnami.

Ozhe nash! Jest sim en pun-
tarsk, nehvaleshen, hudoben,
rasvujsdán otrok. Jest sim se ho-
tél od tebe lózhiti, inu od tebe po-
bejgniti, neřim hotél tebi podló-
shen

shen biti; ter sim se hotèl usim
 odpovedati, kar se per tebi per-
 zhaka, inu sadoby. Permóral sim
 tebe dúri tvoje híshe meni od-
 prèti, de sim vun sbejšhal, inu
 po spazhenimu nagnenju mojiga
 lérza, inu mojih sheljá se spustil.
 Ozhe nash! nísim vezh urèden
 tvój otrok imenuván biti. Stu-
 krat inu stokrat bi moja mati na
 mena posabila; ona bi se framù-
 vala takú hudobniga sa svojiga
 otroka sposnati, tèr bi tajíla, de
 je moja máti, inu de sim jest nje-
 ni sín. Ti pak, o Gospód! níli
 posabil, kaj si ti meni, inu kaj
 sim jest tebi. Ti hózhesh she
 sdaj mój Ozhe biti, inu mene sa
 svojiga otroka sposnash. She sdaj
 hózhesh ravnu takú moj Ozhe
 biti, kakúr si Ozhe pravízhnih,
 inu svètih dúsh, katère tebe ní-
 koli sapustile niso. Ti hozhesh,
 de imam jest, en grèshèn sín,
 med tvoje svète otroke pershtet
 biti; de imam ravnu tè pravíze
 ushi-

ushivati, katere uni ushivajo, inu
s' nimi k' tebi rezhi: *Ozhe nash.*
O mój Bóg! aku ravnu smo gre-
shili, smo vender sdajzi sópet
tvoji, kadar nam je rešs shal, inu
se k' pokóri podámo; inu sdajzi,
kadar smo mi tvoji, si tudi ti
nash: ti si nash stvarnik, nash
dobrótnik, nash *Ozhe.* O de bi
jest prav v' resnizi shalúval, inu
se spokóril!

Ozhe nash, kateri si v' nebesih!
Jest sim se sóper nebú, inu sóper
tebe pregrešhil: kakú bi se tedaj
podstópil s' tebój govoriti? Kakú
bi smel ozhy k' nebesam
usdigniti? She po tem, kir sim
od nebes, od mojiga nebeshkiga
dóma, velike inu visoke resnize
flishal, sim sam radovólnu po-
bejgnil, ter sim se na eno ptujo
pústo semlo podál, na eno sem-
lo póлно sverjázhin, na eno po-
sablenu dushelo, na dushelo po-
gublenja, revshine, támote, na
eno

eno dushelo, v' kateri zhlověk po svojih sheljah shivy; v' kateri ny druge navade, kù spakarya, inu smeshnáva; v' kateri je zhlovek takú dalezh od nebes, de nje ne vidi, inu takú dalezh od tebe, o Ozhe! de tebe ne flishi. Bres fkerbi, prav rad, inu s' veseljam sim se nebeskinnu deleshu odpovedal; inu sa káj tú? Oh! odpovedal sim se sa takih dobrót volo, katere drugiga imena urédne niso, kù imena prasnosti, nizhemnosti, inu lashnivofti: odpovedal sim se savolo shivinskiga veselja, sa volo veselja, sa katerim drugiga ne oftane kù káfánje, de smo tu istu ushivali. Al ti si meni, takú rézhi, zhes mojo volo en drag, inu shlah-ten delésh perhranil. Ty me hó-zhesh v' use pravize nasaj postaviti; kir si meni tvoje ferze, inu duri tvoje hifhe, imam rézhi, pokóro odperél, skusi katero fe nasaj nótri pride.

Aku

Aku sim Boshji otrok , sim tudi irb Boshji , sravenirb , ali perdrushen irb Jësusa Kristusa , kateri je v' nebeša fhàl meni proftor perpravit , ter tam shivy , inu krajluje na vëkoma ; kateriga krajlùvanja imam tudi jest enkrat delëshen biti. Tú vùpanje dajesh tí , nebešhki Ozhe , usim grëshnikam , kateri se s' resnìzhno pokóro k' tebi nasaj podájo.

Tá svejt , inu njegovu veselje v' shivlenju , po smerti pak pèkel , inn vëzhnu tërpljenje je delësh otrôk tigá svejtá. Oh ! rávnu tú sim si jest isbrál , kir sim grëshíl. Nebú je delësh otrôk Boshjih , takú tih , kateri so grëshniki , inu skusi pokoro nasaj pridejo , kakúr tih , kateri so bili uselej pravízhni , inu tá delësh nikdar sapustili niso. Jest tédaj takú shelym , kakúr možnú vùpam tá delësh dosezhi , aku ravnu sim bil

s'

s' veliku starih pregréh, inu novih nesvestob obdan.

Ozhe nash, kateri si v' nebeŕŕih! kaj bi jest od eniga Ozheŕta, kateri je v' nebeŕŕih, drugiga profil kù tú, kar k' nebeŕŕam peŕe? use drúgu bósh meni s' obilnostjo navèrgel, aku je tvoja vóla. Ty meni tuistu ne bósh dáŕ, aku bó mojimu svelizhanju shkódvati imeŕu, inu aku bres tigaiŕtiga biti k' moji pokóri flushi.

Perva Proshnja Gospódove molitve.

Posvezhenu bódi tvoje ime. Bódi posvezhenu tú viŕoku, tú svetu, tú zhaŕtitlivu imeŕ, kateru nizh drugiga ny ku sam ty, moj Bog! Jest revesh sim tvoje svetu imeŕ od moje mladosti sem na use fórté vishe sanizhuval, ofr. notil, inu v' nezhaŕty imel. Skusi spa-zhenu sadershanje, inu pohujshlivu

livu shivlenje sim kriv bil, de je tvoje svetu ime tudi od drugih sanizhuvanu, inu kletu bilu. O kaj je tedaj sturiti, de bo tu svetu ime skusi mene v' zhaft nasaj postavlenu, de bo s' straham, inu s' lubesnijo poshtuvanu? Na tu hozhem svojo dusho inu svoje telu ravnati. Na posvezhenje imena mojiga Boga, inu Ozheeta imajo use moje shelje, inu profhne obernene biti. Sa volo tega svetiga imena bom use terpel, inu se bom sa frezhniga fhtel, aku bom kaj sa njegovo zhaft terpel.

Sveti Ozhe! naj bo tvoje ime v' meni taku posvezhenu, de tebe v' duhu, inu v' refnizi molim, tebe s' shivo vero, terdnim vupanjem, gorezho lubesnijo, s' pravim shaluvanjem, s' refnizhno pokoro, s' novim shivlenjam, inu s' takim sadershanjam zhaftym, kateru poufod, kjer koli sim koga pohujshal, k' dob-
C rimu

rimu podvuzhy. Naj bo tvoje ime per meni fkusi prav kristiánfku shivlenje pofvezhenu; de usi drugi sposnajo, kaj si ti, inu kákušhne dolshnósti imajo próti tebi use stvary ispolniti. Pofvezhenu bódi tu ime fkusi svetobo v' ohranjenju tvojih gnad, fkusi vedno fkèrb kaj dobriga sturiti, inu kaj hudiga odverniti, ali ustaviti.

Nebešhki Ozhe! pofvezhenu bódi tvoje ime fkusi pofvezhenje tvojih vernih, inu tvoje zerkve. Sturi svete tvoje verne; sturi, de tebe svejt sposná; de se grešhnik k' tebi vernejo, pravizhni pak v' svetósti rásejo, inu ostarejo: sturi, de bódo tvoji Duhovni s' usimi zhednosti obdani; de bó tvoja zerku usa zhista, inu svojo pervo svetlobo, inu lepoto nasaj doby; de tebe us svejt móli, de se poufód tvoja visokóft vidi, de tebe use dushele zha-

zhaſte, de tebi ufak zhlovek flu-
 ſhi. Dodejli, de tebe tudi jeſt vi-
 foku zhaſtym, s' duham, inu s'
 teleſam, s' eno ſvetóſtio, h' kate-
 ri me moje kárſtne oblube ve-
 ſhejo; s' novim ſhivlenjam, ſku-
 si kateru per tebi moje ſtaru ſhiv-
 lenje v' poſablenje pride.

Posvezhenu bódi tvoje ime v'
 nebeſih. Uſi Angeli, uſi tvoji
 ſvetniki naj tebe viſoku hválijó.
 Jeſus Kristus, od kateriga je uſa
 imenitnoſt tvojih ſtvary, naj uſe
 nameſti, inu doſtavi, kar uſe ſtva-
 ry na ſemli, inu v' nebeſih taku,
 kakur ſi urédén, ne premórejo
 ſa tvoje poſvezhenje ſturiti.

Druga Proſnja Goſpódove molitve.

*Pridi tvoje kraleſtvu. Uſe pod
 tvoje kraleſtvu ſiſhi, nebeſki
 Ozhe! Ti ſam ſi Kral uſih kralov
 Goſpód uſih goſpoduvávzov, Go-
 ſpodár uſiga videzhiga, inu nevi-
 de-*

dezhiga. Al smili se tebi! kakú malu na tó resnizo mislimo! Rasvetli nas tedaj s' tvojo luzhjo, de tvojo kralęvo visokóft. tvojo oblást, tvojo mogózhnost ponishnu sposnamo, inu uselei pred ozhmi imamo: daj nam omehzheno vólo, de tebi ufo pokórhino fkashemo. Kralúj, o Bóg, v' nashi pámeti, inu v' nashimu ferzu, s' nótridajánjam shive vere, tèrdniga savúpanja, gorezhe lubęsni. Na tó visho bómo tebe sa krala sposnali, zhastili, inu molili.

O kaku malu ludy tebe sa svojiga praviga krala sposná! Use se fkorej zhes tebe usdigúje, use se upera tvojimu povélju, use se punta zhes tvojo postavo. Skorej usak hózhe sam svój gospód biti, inu po svoji vóli shiveti. Jest ubóg grešnik sim tudi en takúshen bil, tēr sim veliku vezh tvojim stvarem, svejtu, vojvodu tamé flushil,

shil, kù tebi mojimu Gospódu, inu Kralu. Nad tvojo postavo sim malu, ali nizz dopadajenja imèl. Kjer koli sim mógel, sim se od tvoje postave prozh obernil, inu sim si druge lashníve, inu shkodlive postave narejal. Zhe sim na tebe mislil, sim te sa nesmi- leniga tirana, inu terdiga gospó- da shtèl kakùr en flúshen, katę- ri k' svojimu gospódu lubęsni nima.

O mój Bóg! jest nesrežhni sim tebe is mojiga serza, v' katerimu si tvoje kralęstvu postaviti ho- tël, vun pahnil; tēr nisim tērpel, de bi ti zhes mene kraluval, te- muzh sim pustil moje lastnu spa- zheni nagnenje inu poshelenje kraluvati. Aku rávnu sdaj po mo- jimu preobernenju gręh v' mojimu shivotu vezh ne kralúje; aku rávnu me svéjt k' sebi vezh ne pervábi; aku rávnu me hudyzh sem ter tje vezh ne vódi; aku

ravnu si ti, o Bóg, sdaj mój Kral,
 inu sapupanje mojiga ferza; ven-
 der she sdaj v' svojimu ferzu enu
 uperanje proti tvoji postavi ob-
 zhutim. Oh, kakúshnu puntanje ne
 ustane vezhkrát fkrivaj v' meni
 zhes tvoje sapóvedí! kólkukrat
 sim tebi nesvešt! kólku rezhy se
 meni she sdaj tóshi, inu kólku-
 krat se meni gnúti v' tvoji flush-
 bi! Kakú malu tedaj je tvoje kra-
 leštvu v' moji dushi uterjenu, inu
 ustanovítenu! Dostrikrat se spo-
 sábin, inu ne pomislím, kakú
 hudú inu nesmilenu so me moji
 prejšni gospoduvavzi, ali bol
 rezhi, moji sovrashniki imeli, ve-
 sali, inu tepli; tèt se, takú ré-
 zhi, káfám, de sim nje sapustil,
 inu de sim se pod tvój fladak,
 lohak, inu dobróte póln járm
 podál. Moj Bóg! kralúj zhes mene,
 zhes mój shivot, zhes moje fer-
 ze, zhes use lastnósti moje dushe;
 kraluj s' tvojo mogózhno gnado,
 s' tvojim sladkim duham, s' tvo-
 jo

jo lubesnijo. Konzhaj use v' me-
ni, kar imam nepokorniga v' se-
bi, inu sam od sebe. Kraluj ti
sam, kraluj popolnim, inu ka-
kur nar vishi oblastnyk. Kadaj,
o Gospod! kadaj bosh ty zhes
mene na to visho kralival? oh!
tu se pred ne bo sgodilu, ku po
tem, ker me bosh od mojiga
umerjovzhiga telefa reshil, od te-
ga telefa, kateru se taku silnu
upera, tvoji gnadi, inu tvoji po-
stavi pokornu biti. O naj pride
tvoje kraljestvu v' mene! naj pri-
de fkorej! Naj pride fkorej taisti
dan, na kateri dan bo kraljestvu
hudizhovu konzhanu; na kateri
dan bosh ti zhes saversshene s'
mogovzhnostjo, zhes isvolene s'
lubesnijo kralival; na kateri dan
bosh ti sam kral, sam gospod,
sam nar vekshi. Pridi tvoje kra-
lestvu!

Tretja Proshnja Gospodove molitve.

Sgodi se tvoja vola, kakur v' nebesih, taku na semli. Do sdaj sim jest po svoji voli, po svojih mislih, po svojimu sapelivimu umu hodil. Shivel sim, kakur so meni shelje mojiga mesá nótri dajale; samú zhloveshka vola se je v' meni sturila. Delal sim po svoji voli, is lubesni proti sebi, inu po voli drugih is vupanja kakiga dobizhka, ali is perjasnosti: shivel sim po voli svejta, inu sovrashnikov tvoje postave. Vezhkrat sim uganival, kakú bi se pregovoril, de bi se meni prav sdelu, kar sim zhes svete vuke tvojiga evangelja sturil. Hudizhu sim pervolil, kar je hotel, inu kakur je hotel, inu sim eden njegovih pomagavzov bil. Svojoglavnost, navada, nagnenje je regelza mojiga greshniga sadershanja bilu. Aku sim tebi pokoren bil, inu sim kaj dobriga sturil, se je tu samú tolkajn sgodilu, kolkur je svejt perpustil,
inu

inu dovolil. Postave, katere use Angele, inu use nedolshne stvary vishajo, nitim hotel vediti, inu kadar sim nje vedil, sim nje sanizhival. Kar sim dobriga prizholudy sturil, je bilu s' mojo spazhenovo vólo smeshanu.

Sna tudi biti, de se moja spazhena vóla zelú v' moju pokoro v' mejis utikuje. Sna biti, de pokoro ne delam sa tú, ker sim njodolshen delati, inu sa tú ker ti takú imeti hozhesh, temuzh sa vólo kaj drngiga. O kakushnu uperanje zhutim v' sebi, v' svojimu serzu, v' svojimu shivotu, kadar vidim, de je tvoja vóla meni ponishuvanje, inu britkóst nakladati! kakú rad bi jest dostokrat imel, de bi tebe na mojo vólo napelal! O mój Bóg! nisim she sadofti po zhloveshki vóli shivel? kadáj bom po tvoji Boshji vóli delal? O Bóg preoberni mojo puntarsko inu napazhno vólo;

sturi njó tvoji svęti inu pravi-
zhni vóli pokórno; ukroti njó s'
tvojo lubęsnio inu mogózhno
gnado. Sturi, de takej na
semli tvojo vólo takú ispólnim,
kakur de bi v' nebeših bil, kjer
se ufe po tvoji vóli sgody.

O Gospód! dostikrat ljudę po
tvoji vóli delajo, bres tige, de
bi sa tú vedili, inu de bi hotli po
tvoji vóli delati; ony she navlašh
tvoji vóli naspróti delati hózhejo.
Skleni njih vólo s' tvojo; sturi,
de v' dúhu vere po tvoji vóli de-
lajo; v' duhu, s' katerim Ange-
li inu Svetniki tvojo vólo ispól-
nijo. Sgodi se, o nebešhki Ozhe,
tvoja vóla kakúr v' nebeših, ta-
kú na semli, beršh, svestú, popól-
nim, s' veseljam, zhiftu, inu
samá sa tu, ker je tvoja vóla.

Zheterta Proshnja Gospódove molitve.

Daj nam danás nash usakdani kruh. U' dnóvih moje slepote sim jest od tebe, nebeski Ozhe! nepotrebnue rezhy shelel; inu, kadar sim teiste sadobil, sim nje nápak obrazhal: danás prósim tebe samú sa potrebnu, inu sa gnado, tuištu prav obrazhati. Prósim te sdaj sa tu, bres kógar zhlovek ne móre shiveti: tebi zhes pustym od tvojiga darú pertergati, kalkur je tvoja vóla. Ufe Prevezh sim bil sa naprej fkerben, inu sim hotel sa veliku zhafa previden biti: danás samú prósim sa potrebe danáshniga dnóva. Kar potrebujem, sim v' dèlu svojih rók, v' svojih fkerbèh, v' svoji modrósti jiskal: danás tuištu samú v' tvoji previdnosti jishem, inu od tvoje milosti prósim. Daj meni danás usakdani kruh.

Aku rávnu bi ti meni tá kruh
 kratil, bi se jest vender med sa-
 pushene ne fhtel, inu bi ne shalu-
 val; ker vëm, de je en drugi dar
 she veliku bol imeniten, inu me-
 ni veliku bòl potreben; ker imam
 druge veliku bòl silne potrebe, ku so
 pak potrebe telesa. Prósim tedej po-
 nishnu sa en drugi kruh: tá kruh
 je tvoja refniza, tvoja gnada, tvój
 duh, ti sam, o mój Bog! Od te-
 be shelym nasiten biti. Mój usak-
 dani kruh imajo solse, terpljenje,
 duh pokóre, shaluvânje, ponish-
 nost, lubesen eniga prav spokorje-
 niga, inu use tu biti, kar premó-
 re v' meni novu shivljenje uterdi-
 ti, inu kar dobre shele bòl oshi-
 vy, zhes katere se moje mesú, inu
 stare navade silnu usdigújejo, inu
 kar ima mene do konza na tvoji
 poti stanovitniga sturiti.

Jest se ne podstópim sa kruh
 tvojiga Altárja profiti; sakaj tá
 kruh sim sapádel, kir sim od tvoje
 hishe

hische skusi gręh pobejgnil. Prósim sa kruh tvojih najęmnikov, sa ta terdi, inu ta pusti kruh, kateriga ima gręshni zhlovek v' pútu svojiga obrása, tu je, v' sol-sah pokóre jęsti. Prólim te, de me-ne s' ushivánjam tega kruha per-pravleniga sturih kruh tvojih ot-rók, nebęshki kruh, urednu ushiti.

Jest sim en berázh: use meni mánka, usiga potrěbújem; skusi gręh sim se v' svoje beráshtvu vėr-gel. Poglej, v' tákimu stanu pridem pred tebe, inu te prósim sa use, kar vęsh, inu she ból. kù jest, vęsh, de potrebújem. Daj nam danás nash ufakdani kruh.

Pęta Proshnja Gospódove molitve.

Odpusti nam nashe dolge, kakur tudi mi odpushamo nashim dolshnikam. Nebęshki Ozhe! odpusti meni moje dolge. Moji dolgóvi, katere sim per tebi sturil, so moji grehi; ti dolgóvi
to

so silnu veliki. Usakdana pokóra
 je premajhina moje usakdane dol-
 ge poplázhati. Je tedaj tręba,
 de per usi svoji pokóri tebe sa mi-
 loft prošim. All ti sam ponújash
 miloft, ker obętash miloft skasa-
 ti, aku bom tudi jest svojemu
 blishnimu miloft skásal. O kaku
 flep, kakú nefmilen, inu svoji
 dushi fourashen bi jest bil, aku
 bi miloft skusi miloft, odpushan-
 je skusi odpushanje, na tó takú
 lohko visho ne jiskal! Jest bi sa-
 flushil sveşan, inu v' jezho ver-
 shen biti, aku bi svojemu blishni-
 mu ne odpustil, ker tudi tí meni
 na tú odpustiti obętash. Jest bi
 sam zhes lebe sodbo isřekël, ka-
 dar bi k' tebi molil, rekózh : Od-
 pusti nam nafhe dolge, kákür tu-
 di mi odpushamo nafhim dolshni-
 kam. Tá moja molitu bi en nov
 greh bila, ker bi bila lash, inu
 norzhúvanje pred Bógam : aku bi
 jest svojemu blishnimu ne hotël
 odpustiti.

Aku

Aku mene kdó rasshali, on rasshali zhlovèka. Kadar jest tebe rasshálím, mojiga Bogá rasshálím. Oh! kaj je en gręshèn zhlovèk, inu kaj je Bóg? zhe sim tedej krivízo sa slu usel, ker sim gręshen zhlovèk, sdaj odpustym, kir sim kristian; jest odpustym is zęliga serza, s' veseljam, inu po polnínú. Aku bi jest na tanku preudaril, bi morebiti vidil, de sim si tega, de me mój blishni shali, sam kriv, inu de sim tu rasshahlenje saflúshil. Nadleguvanje, kateru od svojiga blishniga terpym, je dostikrat tepénje tvoje pravízhne roke. Hózhem te daj, kadar me bó mój blishni nadlegúval, tvojo pravízhno sodbo moliti. Ne bóm prashal, zhe je mój blishni kriv, ali ne; zhe je meni krivízo sturil, ali ne; zhe je uręden, de ga zhertim, ali ne: temuzh hózhem odpustiti, sa tu, de odpushanje sadobym. Poglej, mój Bóg, tu imam sturiti, de
mojo

mojo dušho obvárujem, de mojiga blishniga podvuzhym, inu k' tebi obernem; de tvojimu evangélju pokórshtino skashem; de se po tvojimu exemplu proti neperjatlam sadershym.

Nikdár nisim jest tólikaj nadležuvan, kólikúr saflúshim, inu hólikúr potrebújem k' plazhúvanju mojiga dolgá per tebi. Aku bitá, kateri me rasshali, kadar mene rasshali, tudi tebe ne rasshalil, bi si jest vóshil, rasshalen biti, sa tu, de bi perlóshnost imel sa pokóro kaj preterpeti, inu per tebi smilenje dofęzhi.

Daj meni, o Bóg, takú volnú, inu omehzhenu ferzę, de uselej, usim tęm, kateri meni krivízo sturę, is ferza persanesem, inu odpustym. Nikár ne dopusti, de bi v' mojimu ferzu nar majshhi iskriza eniga moshtúvanja tálela.
Do.

Dodejli meni mir s' mojim blishnim, de bom smel tebe is savúpanjam sa odpufhanje profiti, inu tebi rezhi: Odpusti nam nashhe dolge, kakur tudi mi odpufhamo nashim dolshnikam.

Shesta Proshnja Góspódove molitve.

Inu nafs ne upelaj v' skushnivu. O Góspód! ti vesh, kakú silau sim jest k' hudimu nágnen, inu slasti k' enekaterim pregreham. Ti vesh; kakú veliko slabóft je greh v' meni nasaj pustil; kakú terdú v' meni moje stare navade tizhe; kákúshno filo hudyzh mojim pozhutkam, inu mojimu serzu dela. Ti vidish, de tá moj sovrashnik ufaki zhafs okoli mene stojy, de sdaj kakur kazha tihu, inu skrivajk' meni lese, sdaj kakur poshreshni lev fe v' mene sagánja. Ti vesh, kakú hitru, inu lohku sim tebi nesvest. Ena majhina skushnjava mózh mojiga serza podére. Odverni tedej
od

od mene skušnjavo: savezni mo-
jiga skušnjáva: ne sapusti tvo-
jo stvar, inu delu tvojih rok; kir
si meni sam ti shelje dal greha se
varuvati, inu ker moje preober-
nenje od tvoje gnade pride. Ne
perpusti, de bi se moj sovrasnik
nad menoj veselil, inu se hvalil,
de me je is tvôjih rok ispulil. Stój
meni na strani; vishaj me; dershi
me nasaj. Ne pusti me v' perlósh-
nost greha jidti: inu aku me v'
perlóshnost pridti pustysh, daj mo-
jimu serzu potrebno mózh, de ne
padem, inu de se ne pogubym.

Kadar zhlovek greh stury, v'
sebi od greha en ostank obdershy,
kateri je isverik, inu seme skuš-
njáv. Kadar zhlovek veliku grehov
stury, je njemu skorej use skuš-
njáva: takú, de si skušnjavez,
kjer koli hozhe, lohku pót k' sku-
shanju isbere. O Gospód! daj me-
ni gnado, poufod se varuvati, de
ne bóm premágan, inu de ne pa-
dem.

dem. Sturi, de is usih perloshnost
v' gręh pasti meni bodo perlosh-
nosti v' ponishnosti, v' dolitrenju,
v' molitvi, v' lubęsni k' samoti,
v' tvojimu duhu uterjen biti, inu
rafii.

Jest sim sam sebi skushniava,
ker imam nestanovitno naturo,
skashenu seręę, omainlene po-
zhutke, nagnenje k' svojim usta-
ranim navadam. Ne sapusti me,
mój Bóg! Ne pusti me is tvojih
rôk tje, kamur me moje nagnen-
je shéne. Ti vęsh, kaj sim delal,
kadar si me ispustil; mórebiti,
de sdaj, aku me ispustysh, she
hujshi, she bol rasvudán posta-
nem. Aku se sposábim, inu aku
na svojo lastno mózh savúpam,
pridi o mój Bog k' meni, inu usa-
mi meni enu taku sapelvu sa-
vupanje; de s' moja shkódo ne
skúsim, kakú slab sim sam od se-
be. Jest shivym na svejtu, v' frę-
di vęzhne skushnjave, v' frędi
sa-

sapeliviga modrúvánja, inu sadershanja, v' frědi napázhnih navád inu fhég. Jest stojym na frědi derezhe vode pregrěh tigá svejtá, katera use omaje, inu k' sebi isterga, kar terdnu ne stojy. O Gospód! ne pusti mene omajati, postav me terdnu, podporaj me, de bóm stanovíten, de se s' ívejtam ured ne pogubym.

Sedma Proshnja Gospódove molitve.

Temuzh nash reški od hudiga. Rešhi me, Gospod, od moje slabósti. Jest sim beršh truden v' vojskuvánju zhes húdu, kateru v' meni tivhy. Enekaí, sam ne vem. káj, mene v' hudu ulězhe. Sapelívi exempli drugih ludy, moje ustarane, inu ukoreríneue navade, moja silna natura me tje potegúje. Gospód! rešhi me od tega hudiga. Po tem ker sim grěshil, je v' meni use spazhenu,
use

use skashenu, use naróbe. Aku
ravnu se spokorym, se vender
misli, shelię, pozhutki bres kon-
za nasaj obrázhajo.

Kakú velika nesrežha bó, aku
po tem, ker sim svoje pregrehe
obshaluval, inu tih istih se vá-
ruvati tóliku krat oblubil, sópet
nasaj padem, inu se sópet tebi
odpovem! Dobri navnki, inu své-
tu premishluvanje, lépi exempli,
nesrežha drugih grešnikov, strah
pred peklam, vupanje nebeskiga
veselja, misli na nebesa, inu
pekl; use tú mojo slabo inu greš-
no naturo pred greham samú od
sebe ne bó sadofti obvaruvalu; te-
muzh tvoja notrajna gnada, tvoja
ufigamogozhna pomózh, tá je v'
stanu mene obvaruvati, inu od hu-
diga rešhiti.

Jest sim sanikàren, mlazhèn,
nemarèn, toshliv, nesvešt proti
nebi, moj Bog! Moja lubęsen pro-
ti

ti sebi, perlisúvánje, inu dobríkanje sapeliviga svejtá meni lashe, de túkaj ali támkaj ny velikú hudiga; inu jest se beršh rad udam. Zèlú tudi is tēga, kar prav sturym, si vezh sam per febi domišhlújem, kù je samu na sebi. O Bog, rešhi me od perlisúvánja svejtá, od sapelive bogaboježhosti, od hinavške pokóre, od prasne svetósti.

Ušs svejt v' hudimu tizhy, kakùr govory eden tvojih Apeštelnov: tu usakdán bøl vidim. Kar ti, o Bog! v' tvojimu evangelju svejt imenújesh, je use hudú. O Bog, rešhi me od duhá, od del, inu od sapelúvánja hudobniga svejtá.

Nar vékšhi hudu je greh. Sakaj sguba na premoshenju, bolešen na shivotu, sanizhuvanje med svejtam, inu druge teshave, ali sópernošti tigá shivlenja se samu od
tod

tod hude rezhy imenüvâti imajo,
 ker so tepénje grêha. Te nadlóge
 so dostokrat same na febi dobre
 rezhy, inu flishijo v' versto od
 tvoje previdnosti narejenih rezhy,
 kakür nam tvoj Œ. evangeli dá
 sastopiti. Sgodi se tedej po tvo-
 ji voli, aku menish, de so tu k'
 mojimu isvelizhanju dobre rezhy.
 Prósim te, reŒhi me pred usim
 drugim od grêha. Tá je uselej,
 inu poufód reŒvizhnu hudu. ReŒhi
 me od uperanja mojiga poshelen-
 ja proti dobrimu, inu od drugih
 ostankov mojiga grêha. ReŒhi me
 od vezhniga pogublenja, od pèkla,
 kateri je en nesrežhni konez grê-
 ha, konez bres usiga konza; ker
 tam ny pobólsanja, ne odpu-
 shanja.

Sklep Gospódove molitve.

Amen. Ozhe nash! Use, kar
 sim tebe v' ti molitvi od mojiga
 Svelizharja navuzhen, profil, she
 en-

enkrat ob kratkim s' eno besedo prošim, inu rezhem: Amen, tu je, s'godi se takú, kakúr sim prošil. Gospód! uslišhi mojo molítu, inu moje upitje naj k' tebi pride. Gospód! pred tebóí so moje shelię, inu moje sdihuvanje tebi ny skritu. Uslišhi mojo molítu, inu ne saversi mojo prošno; poslušhaj me, inu uslišhi me uselej, kadar bom tebe po navúku tvojiga lubiga Šína Jęsufa Kristusa našhiga Vuzhenika prošil. Inu kir je on našh srednik; bres kateriga jest nisim uređen uslišhan biti; uslišhi me skuši ravnu tega Jęsufa Kristusa Gospóda našhiga, kateri s' tebój sbivy, inu kralúje v' edinosti Švetiga Duha Bóg od věkoma do věkoma. Amen.

LITANIE

OD

POKORE.

is svetiga Pisma isbrane *)

Gospód, smili se zhes nas!
 Kristus, smili se zhes nafs!
 Gospód, smili se zhes nafs!
 Kristus, slischi nafs! Kristus, usli-
 schi nafs!
 Ozhe is nebešs, usigamogó-
 zhni Bóg!
 Sin usiga svejta rešhni Bóg
 Šveti Duh, resnizhni Bóg
 Šveta Trojiza en sam Bóg

smili se
 zhes nafs!

*) Sa te, kateri bi radi kaj premish-
 luvali, je k' usaki proshni per-
 stavleno, v' katerih bukyah se naji-
 de, kar ona v' sebi ima. De bi pak
 proshne krajshi, inu sastopiti lo-
 shishi bile, vezhi dejl s' drugimi
 besedami povedo, kar S. Pisma
 govory.

I. Kaku hudá je v' grch pasti.

O Bóg, tvoja pravizhnost je Angele sa volo njih pregrehe v' vezhnu pogublenje pahnila.

II. list. S. Petra na II. post. 4. v.

O Bóg, grch je zhloveka is Paradisha, inu srezhniga shivlenja v' zhasno inu vezhno nefrezho vergel. *I. Bukve Mojs. III. post.*

O Bóg, savolo pregrch je bilu use zhloveshtvu svunaj fame tebi sveste Noetove hifhe potoplenu. *I. B. Mojs. VI. inu VII p.*

O Bóg, ti si sa volo pregrch Sodomsku, inu Gomorsku mestu, inu dushelo s' shveplam inu ognam pokonzhal. *I B. Mojs XIX. p.*

O Bóg, strashnu je v' tvoje roke pasti. *List. na Hebrejze X. p. 31. v.*

smili se zhes nafs!

O Bóg mi smo hudú grešili, inu tvoje sapóvdi prestopili. *Daniel IX. p. 5. v.*

O Bóg naše hudobie nafs teshe, inu mi pejšhamo: kakú bómo tedaj samogli shiveťti? *Ezechiel XXXIII. postav. 10. v.*

II. Smilen Bóg grešnika k' pokóri opominja.

O Bóg, ti si Adama perviga grešnika lubesnivu opominjal svój greh sposnati, inu spokoriti. *I. B. Mojs. III. p. 9. v.*

O Bóg, ti grešnike opominjash, de se imajo preoberniti, inu svoje lude dela sapustiti. *Ezech. XXXIII. postav. 11. v.*

O Bóg, tvoja dobróta nafs k' pokóri vábi. *List. na Rimze II. p. 4. v.*

Smili se zheť nafs!

O Bóg, ti si Janesa Kristu-
foviga napovedùvavza poslal
gręshnike k' pokóri nagovár-
jati. *S. Matt. III. p. 2. v.*

O Bóg, tvój řin J. Kristus
je tudi perřhal gręshnike k'
pokóri klizati. *ř. Luk. V. p.
32. v.*

O Bóg, J. Kristus je svoje
pridigùvanje s' govorjenjam
od pokóre sazheł. *S. Marka
I p 15. v.*

III. Bóg je gręshnikam lubesniv,
sa tu, debi se k' pokóri podali.

O Bóg, ti si bęřřh po per-
vimu gręhu zhloveřhtva s'
njim řmilenje imel, tēr si
njemu odreřhenika oblubil.
I B Mojs. III. p. 15. v.

O Bóg, ti si Israelze is E-
giptovřke terde řlushnosti re-
řřil. *II. B. Mojs.*

řmili se zhes nafs i

O Bóg, ti si Israelzám ne-
svestobo, inu nepokórs'hino
vezhkrat odpustil. *II. Bukv.*
Mojs.

O Bóg, ti si nam milostiv
bil, kadar smo savolo gręha
tvoji souashniki bily. *L. na*
Rim. V. p. 10. v.

O Bóg, ti si nam is neisre-
zhene lubęsni skusi J. Kristu-
sa shivlenje dodejlil, kadar
smo bily skusi nashe gręhe
mertvi. *List. na Efesáne II. post.*
4. v.

O Gospód, ti nózhes'h, de
bi se kdó pogubil, ampak, de
bi se usik' pokori obernil. *II.*
L. S. Petra III. p. 9. v.

O Gospód, ti si dobrótliv,
inu smilen, poterpeshliv, inu
velike milosti. *Joel. II. p. 13. v.*

O Jęsus Kristus, ti si bil
próti Samarijski gręshnizi ta-
kú lubesniv, de si nji sebe
posnati dál. *Ev. S. Jan. IV*
p. 26. v.

smili se zhes nafs!

O. J. Kristus, ti hišo Zavevsa višhiga zólnarja nisi sa-
vergèl, ampak si svelizhan-
je nòtèr pernešil. *Luk. XIX.*
post. 9. v.

O J. Kristus, ti si peršhàl
jiskat, inu isvelizhat te, ka-
teri so se skusi greh pogúbili.
Luk. XIX. p. 10. v.

O J. Kristus, ti eno per te-
bi savolo sákonske nesvesto-
be tósheno, inu preprizhano
sheno nisi obfódil, ampak si njo
opominjal, de nima vezh gre-
shíti. *Ev. S. Joan. VIII. post.*
11. v.

O. J. Kristus, ti si nisi sa
nezhást shtèl s' zolnarji, inu
s' drugimi grešhuiki perjasèn
biti. *Luk. V. p. 30. v.*

O J. Kristus, ti si Petra,
kadar je tebe tretizh satájl,
med milostivim pogledam v'
lerzu omezhil, de je svóje greh
grenkú objókàl. *Luk. XXII.*
61. v.

Smili se zhes nafs!

O J. Kristus, ti, kateri ne samóresh grešiti, si naše grēhe na sebe usel, inu sa te iste na krishu umerel. *I. L. S. Pēt. II, p. 22. v.*

O J. Kristus, ti si s̄ Pavla ravnu takrat, kadar je narhujshi zhes tvoje vērne divjal, v' svojiga Jógra premeñnil. *Djanje Apostelnov III. p. 9. u*

IV. Pokóra móre po saflushenju pregrēhe ojstra biti,

O Bóg, ti si Adamu truda pólnu delu, inu tesháve sa pokóro nalóshil. *I. B. Mojs. III. p.*

O Bóg, grešnu meštu Nive je s' svojim Králam ured v' ojstrimu oblazhilu, inu v' pepelu pokóro delalu. *Jonas III. p. 6. v.*

O Bóg, Kral David se je po svoji pregrehi ojstrú po-

smili se zhes našsi!

koryl. II. *Buk. od Kral. XII.*
p. 16. v.

O Bóg, krali Ahab, Manasses, Ezechia, Nabuhodonosor so po svojimu grehu v' shaluvánju, v' ojstrósti proti sebi, v' terplénju pokóro dělali. *II. B. od Kral. XXI.* p. 27. v. — *II. Bukv. Kronike. XXXIII.* p. 11. v. — *IV. B. od Kral. XIX.* p. 1. v. — *Daniel IV.* p.

O Bóg, ti si rekal, de se imamo k' tebi is zeliga serza, s' postam, s' jókam, inu s' shaluvánjam verniti. *Joel. II.* p. 13. v.

O Bóg, ti si nals skusi Janesa Karstnika opominjal uředni sad pokóre sturiti. *Matt. III.* p. 8. v.

V. Bóg je na' pravo pokóro milostiv.

O Bóg, ti si prebivávzam Ninivskiga mešta na njih pokóro

smili se zhes nafs!

kóro milostiv bil. *Jonas III.*
post 1. v.

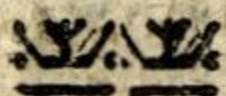
O Bóg, ti si kralu Davidu
na njegovu rešnihnu shalu-
vánje gréh odpustil. *II. B. od*
Kral. XII. p. 13. v.

O Bóg, ti si kralam Ahabu,
Ezehiu, Manassesu, Nabuho-
donosorju sa volo njih pokó-
re milost skasal. *III. B. od*
Kral. XXI. p. 29. v. — IV. B.
od Kral XX. p. 4. v. — II
Buk. Kron. XXXIII. p. 12.
v. — Daniel. IV. p. 33. v.

O Bóg, ti si Mardoheja,
inu druge Jude od sanizhu-
vánja inu smerti rešil, ker
so se k' pokóri podali. *Ester,*
IV. p.

O Bóg, ti si Mahabéjzam
na njih pokóro dodejlil, de so
sovrashnike premágali. *I. B.*
od Mah. III. 47. v.

smili se zhes nafs!

O Kristus, po tvojemu prihuvanju je ozhitni grešnik savolo svoje pokóre opravi-
zhen biti saflushil. *Luk. XVIII.*
p. 13. v.

O Kristus, ti si se tudi od
ene Kananejke, ker se je poni-
shala, isprofiti pustil. *Matt.*
XV. p. 28. v.

O Kristus, ti si tudi ozhit-
ni grešniki savolo nje pokó-
re, inu svete lubesni proti te-
bi grehe odpustil. *Luk. VII. p.*
47. v.

O Kristus, ti si rasbojniku
na tvoji dešni krishanimu sa-
volo njegoviga shaluvanja zhes
svoje grehe Paradish oblu-
bil. *Luk. XXIII. p. 42. v.*

VI. Pokóra se ne sme odláshati.

O Bóg, tvoje svetu Pismu
grešnike opominja, de se
imajo bres samude k' tebi ver-
niti, inu de n' imajo od dne

do

smili se zhes nafs i

do dne odlashti. *Syrak. V. post. 8. v.*

O Kristus, ti grěšniku, aku pokóro odlashta, v' perglihi od bogatiga, kateri je na svojo dusno posabil, s' neprevide-
no smertjo shugash *Luk. XII. p. 20. v.*

O Kristus, ti nafs opomin-
jash, de se imamo k' sodbi
perpravlati. *Matt. XXIV. post. 42. v. do konca.*

O Kristus, ti svarysh grěš-
nika, kateri s' nesvestim hlap-
zam rezhe: Moj Gospód od-
lásha pridti. *Luk. XII. p. 45. v.*

VII. Kakú hudú je v' grěhu
terdourátnu ostati.

O Bóg, kdór je terdiga,
inu nepokorjeniga serza, sam
sebi jeso tvoje pravize k' sod-
bi nabęra. *Na Rimze II. post. 5. v.*

smili se zhes nafs!

O Bóg, ti grešnimu svejtu sa volo nepokóre po Noëtovimu svarjenju nisi sanetil.
II. L. S. Petra II. p. 5. v.

O Bóg, ti ti Faraóna v' Egíptu strashnu objiskal, ker se na tvoje zhudeshe ny dal omehzhiti. *II. Buk. Mojs.*

VII. Kakú nevárnu je vúpanje na Boshjo milost sgubiti.

O Bóg, Kajn smilenje ny dosegel, ker tuištu ny vúpati hotel. *I. Buk. Mojs. IV. p. 13. v.*

O Gospód, nad Judesham Ishkarjótam se vidi, kakú strashnu je, vúpanje tvoje milosti is serza pustiti. *Djan. Apost. I. p. 18. v.*

IX. Hinávsko pokôro Bóg savershe.

O Bóg, ti se na hinávsku kasanje krala Šavla po njegovimu

grehu

smili se zhes nafs!

gręhu nisi hotel osreti. *I. B. od Kral. XV. p.*

O Bóg, pokóro hudobniga krala Antioha si ti savergel, ker njemu ny is serza shla. *II. B. od Mah. IX. p.*

O Bóg, kdór tebe, inu svojiga blishniga ne lubi, ostan v' smerti svojiga gręha. *I. L. S. Jan. III. p. 14. v.*

X. Bóg svoje perjätle pokory, sa tu, de nje zhisti.

O Bóg, ti tepesh use, katere lubish, inu ojstrú imash te, katere med svoje otroke usamesh. *List. na Hebr. XII p. 6. v.*

O Bog, ti tvojim flushabnikam Mójsesu inu Aáronu sa volo ene malovere nisi frezho dodejlil v' oblublenu dushelo pridti. *IV. B. Mo's. XX. p. 12. v.*

Smili se zhes nafs!

O Bóg, ti si tvojiga per-
jätla Jóba ojstrú fkušhal, sa
tu, de bi njega ozhistil. *Buk.*
od Joba.

O Bóg, ti si tebi sveštiga
Tobia s' nadlógami objiškál,
de bi on kakür svet Jób sa
isgled poterpešhivosti bil. *B.*
od Tobia II. p. 12. v.

O Bóg, ti si pravizhniga kra-
la Davida s' nadlógami tēpēl,
aku ravnu se je sam pokoryl.
II. Buk. od Kral. XII. inu
XVIII. p.

XI. Lepi isgledi radovólne po-
kóre svetih ludy.

O Bóg, tvój perjätel Jób
je v' práhu, inu v' pepelu po-
kóro dēlal. *Buk. od Joba XLII.*
p. 6. v.

O Kristus, tvój napovēdū-
vávèz S. Jannes Karstnyk je
bil sa nafs en isgled od po-
kóre. *Matt. III. p. 4. v.*

Smili se zhes nafs!

O Kristus, ti sam, kateri si uša svetósti, si ojštrú shivel, inu v' pufhávo shál. *Matt. IV. p.*

O Kristus, ti si se zhètiri-deset dny inu nozhy v' pufhavi postil. *Matt. IV. p.*

O Kristus, ti si takú kroták bil, de si se Satana skuhati pustil. *Matt. IV. p.*

O Kristus, ti si v' pufhavi sveri na meštu ludy sa družino imel. *Mark. I. p. 13. v.*

O Kristus, ti si zeče nozhy svoje telú s' zhujénjam trudil, inu v' molitvi bil. *Luk. VI. p.*

12. v.

Bódi milostiv! Sanesi nam, Gospód!

Bódi milostiv! Uslishi nafs, Gospód!

Od uliga budiga

Od usiga gręha

Od tvoje jęse

Od nágle inu neprevidene smerti

Od odláshanja pokóre

Smili se zhes nafs!

Ręshi nafs
Gospód

Od

Od nepokóre
 Od terdouratnosti
 Od hinávke pokóre
 Od nesayupanja na tvojo milost
 Skusi tvoje uzhlóvezhénje
 Skusi tvoje rojstvu
 Skusi tvojo obřeso
 Skusi tvojo svętu imę
 Skusi tvoje v' templu offranje
 Skusi tvoje bejshanje v' Egipt
 Skusi tvoje skritu inu tihu
 shivlenje
 Skusi tvój Karst
 Skusi tvojo pokóro
 Skusi tvoje premenjenje na
 hribu Tábor
 Skusi tvój krivávi pút
 Skusi tvoje terplenje
 Skusi tvojo sa nas prelito kry
 Skusi tvojo smert inu tvój
 pokop
 Skusi tvoje od mertvih ustajenje
 Skusi tvój v' nebu odhod
 Skusi perhod Svetiga Duhá
 Na dan sodbe

Rešhi nas Gospód!

My grěšniki

De nam saněseš,

De nam odpustyš,

De nafs k' pravi pokóri per-
peleš.

De s' tvojo pomozhjó samy
sebe takú sódimo, de ne
bómo od tebe sójeni. *I L*
na Kor. XI. p. 31. v.

De nam pomágaš uręden sad
pokóre sturiti. *Matt. III. p.*
8. v.

De nafhe telú, kakür je do
sdaj hudobii flushilu, takú
sa naprej svetósti inu pra-
vizhnosti flushi. *Na Rim. VI.*
p. 19. v.

De nam serzhnost dodejlyš
nafhe telú ojstrú dershati,
inu v' flushnost spraviti. *I*
L. na Kor. IX. p. 27. v.

De vezh ne pustyš grěh v' na-
šimu telešu gospodùvati, inu
nafs po sheljah nashiga me-

Próšimo te, vřljišhi nafs!

sa delati. *Na Rim. VI. p.*
12. v.

De nam pomózh dash nashe
mesú s' grěhi inu sheljami
urad krishati. *Na Galaziarje*
V. p. 24. v

De ne bomo po nezhimerno-
sti svojih pozhutkov, inu v'
tami svojiga vuma shiveli
kakur neverniki. *Na Efes.*
IV. p. 17. v.

De nam dodejlysh stariga po
sheljah svoje smóte spazhe-
niga zhloveka doli poloshi-
ti. *Na Efes. IV. p.*

De nals ne pustylsh po spá-
zhenimu gnanju nashih shel-
já delati. *Na Efes. IV. p.*

De usó lash opuštímó, inu res-
nizo lubimo. *Na Efes. IV. p.*

De nizz grěshniga ne govo-
rimó. *Na Efes. IV. p.*

De se hudobii, inu posvejtnim
sheljam odpovémó. *Na Tit.*
II. p. 22. v.

Prósimo te, vslišhi nafs!

De tresnu, pravizhnu, inu bogaboježhe shivimó. *Na Tit. II. p. 20. v.*

De ne bómo vezh svejt lubli, tudi nizh, kar je na svejtu. *I. L. Jan. II. p. 15. v.*

De se ne bómo vezh po svejtu dershali. *Na Rim. XII. p. 2. v.*

De se v' svojih mislih ponovimo. *Na Rim. XII. p. 2. v.*

De ne bómo prasne zhafty shelni, inu drugim nevoshlivi. *Na Gal. V. p. 26. v.*

De s' smilenjam proti svojimu blishnihu per tebi smilenje saflushimo. *Matt. V. p. 7. v.*

De se med sebój s' bratovsko lubesnio lubimo. *Na Rim. XII. p. 10. v.*

De shivimo s' uso ponishnostio, krotkóstio, inu poterplenjam. *Na Efes. IV. p. 2. v.*

De eden drugiga v' lubesni prenesémo. *Ravno tam.*

De

De fkerbimó ohraniti edinost
duha v' saveši mirú. *Ravnu
tam.*

De drugim ne sturimó, kar
nózhemo, de bi nam dru-
gi sturili. *B. od Tobia IV. p.
16 v.*

De takú drugim sturimó, ka-
kúr shelimó, de bi nam dru-
gi sturili. *Matt. VII. p. 12. v.*

De ne bómo velikóšt tvo e
dobróte inu poterpeshlivo-
sti, inu tvojiga zhakanja
sanizhúvali. *Na Rim. II. p.
4. v.*

De nafs s' duhóvnim orosh-
jam previdish zhes hudízha,
kateri nafs salásúje. *Na Efes.
VI. p. 11. v.*

De nam pustysh s' savúpanjam
k' trónu tvoje milosti se
perblishati, inu smilenje
sadobiti. *Na Hebr. IV. p.
16. v.*

Próšimo te, uslišhi nafs!

De v' strahu inu terpetanju sa
nafhe svelízhanye dëlamo.

Na Filipáne. II. p. 12. v.

De do konza stanovítmi osta-
nemo, inu taku svelízhan-
je dofëshemo. *Matt. XXIV.*

p. 13. v.

De nafs uslišhih,

Sin Boshji!

Jágne Boshje, kateru odjemlešh
gréhe svejta! Sanesi nam,
Gospód!

Jágne Boshje, kateru odjemlešh
gréhe svejtá! Uslišhi nafs, Go-
spód!

Jágne Boshje, kateru i. t. d.
smili se zhes nafs, Gospód!

Kristus, slíshhi nafs!

Kristus, uslišhi nafs!

Gospód, smili se zhes nafs!

Kristus, smili se zhes nafs!

Gospód, smili se zhes nafs!

Ozhe nash, kateri si v' nebeših.

Is 50. *Psalma.*

Ÿ. Obèrni tvój obras od mojih
grèhov:

Ⲙ. Inu isbrishi use moje krivize.

Ÿ. Stvari v' meni, o Bóg, zhistn
ferze:

Ⲙ. Inu ponovi v' mojimu oferzh-
ju praviga Duhá.

Ÿ. Ne saversi me od tvojiga ob-
lizhja;

Ⲙ. Inu ne usami meni tvojiga sve-
tiga Duhá.

M O L I M O.

O Bóg, kateri nikógár ne saver-
shesh, ampak usakimu, tudi nar-
vèkshimu grèshniku odpustysh, a-
ku se k' tebi s' resnizhno pokóro
verne; uflishi nas dobrótlivu v'
nashi revshini, inu v' nashimu sha-
luvánju, ter dodeili nam, de tvo-
je sapóvdi svestú ispólnimo.

Gospód, kateri is grèshnika,
kadar je tvoja vóla, pravizhniga
stu-

starysh, ter nózhesh njega pogublenje! prólimo te ponishnu, perstopi nam s' tvojo gnado, na katero savúpamo ter váruj, inu brani nafs, de bómo v' tvoji flushbi terdni ostali, inu de nafs ne bó nobena skushnáva samogla od tebe lózhiti.

Gospód, ti ne shelysh gręshnikam smert, ampak, de se k' tebi vernejo, inu pokóro sturę; pogleđaj smilenu na našo slabóst; pomagaj nam v' trudu naše pokóre, katero smo s' tvojo pomozhjo sazveli; inu dodeli nam po tvoji breskonzhni milosti odpusthanje naših gręhov, svestobo v' tvoji flushbi, inu k' sádnimu króno, katero si ti usim do konca stanovitnim oblúbil. Tú prólimo skusi Kristusa Gospóda našiga. Amen.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000001469

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

222310